

SORULARLA İSLAMOFOBİ - 2

Sorularla İslamofobi konumuza geçen sayıdan kaldığımız yerden devam ediyoruz.

BÖLÜM 1: İSLÂM'I KUR'ÂN'DAN TANIMAK

9- Buda, Lao Tse, Konfüçyus vs. Nebî Olabilir mi?

Buda, Konfüçyus vs. kişiler, sözleri ve eylemleri ile bu-
lundukları toplumda derin izler bırakan kimselerdir. Öğ-
retileri, hayata bakış açıları ve insanlığa katkıları kısmen
kayda alınmış ve günümüze ulaşmıştır. Bu gibi kanaat
önderlerinin nebî olup olmadıkları tartışmalıdır. Kesin
olarak nebî oldukları iddia edilemez, ancak böyle bir ih-
timal de yok sayılamaz.¹ Allah şöyle buyurmaktadır:

Her bir toplum için bir elçi vardır... (Yûnus 10/47)

Her kavim için bir hidayetçi vardır. (Ra'd 13/7)

Allah'ın onları nebî olarak görevlendirmesi mümkün
olduğu gibi nebî olmayıp salih kimselerden olma ih-
timalleri de vardır. Bugün öğretilerinde şirk unsurları
varsa takipçilerinin yozlaştırmasından söz edebiliriz,
haklarında bir takım çarpıtmalar yapılmışsa bu onların
suçu değildir.

Örneğin İsa (as)'ın vefatının ardından getirdiği me-
saj bozulduğu gibi Buda'nın da tebliği sonradan tah-
rif edilmiş olabilir. Hz. İsa'nın şimdiki Hristiyanlıkla
alakası olmadığı gibi Buda'nın da Budizm'le bir ilgisi
olmayabilir. Eğer Allah, İsa (as) hakkında vahiy indir-
meseydi onun kim olduğu bize gizli kalacaktı.² Nite-

¹ Yaşar Nuri Öztürk, Din ve Fitret, s: 291-292.

² Yüce Allah aslında Hz. İsa üzerinden bize mesaj vermiş oluyor: "Tanımadığınız/bilmediği-
niz insanlar hakkında yorum yapmayın"

kim Buda'nın heykelleri dikilip kutsanmasına rağmen kendisinin şirkle mücadele ettiğine dair rivayetler de mevcuttur.³ Öyleyse emin olmadığımız konularda ke-
sin bir dille konuşmamalıyız. Takipçilerinden ve kar-
şıtlarından hareketle kimsenin lehinde ya da aleyhinde hüküm vermemeliyiz.

Yine Zerdüş, Hermes vs. kimselerin nebî olmaları da mümkündür. Unutmayalım ki Allah konuştuğu bütün nebîlerden isim vererek bahsetmemiştir:

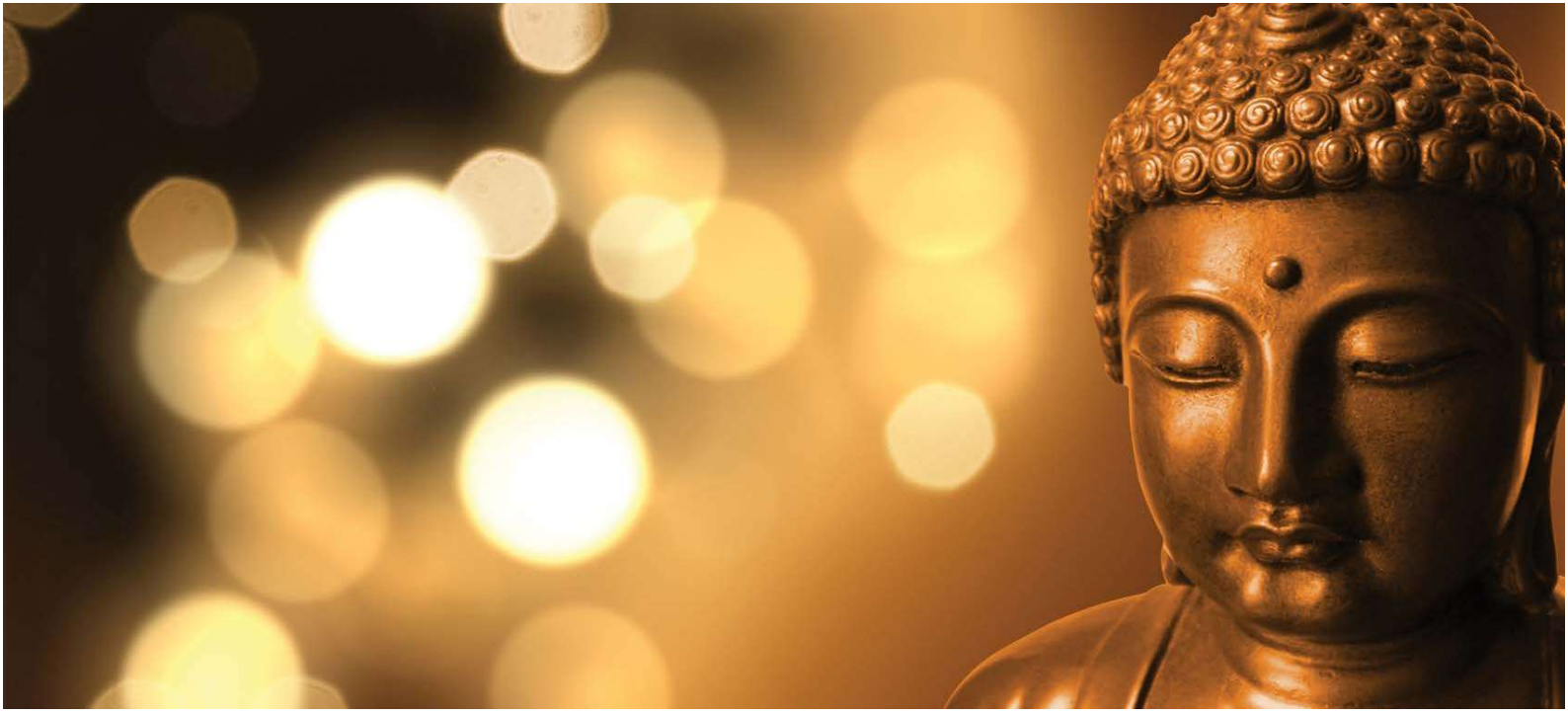
**Sana önceden anlattığımız elçilere VE ANLATMA-
DIĞIMIZ ELÇİLERE DE... Ve Allah Musa ile de keli-
melerle konuşmuştu.** (Nisâ 4/164)

Netice olarak geçmiş çağlarda yaşamış ünlü simala-
rın nebî olma ihtimalleri bulunmakla birlikte hakların-
da kesin bir şey söylemek doğru değildir. Bu konuda sükût etmek daha isabetlidir. Biz bu kimselere mâl edilen görüşler içinde "şirk unsurları var mı yok mu, inançları ne kadar tevhid ilkesi ile bağdaşıyor, ka-
bul ettikleri haramlar ve helaller insan fıtratı ile uyum halinde mi?" sorularını sorarak birtakım yorumlar ya-
pabiliriz. Ayrıca kutsal metinleri ile Kur'ân arasındaki uyumu ya da zıtlığı noktaları inceleriz. Dinler tarihi araştırmaları da bu açıdan son derece önemlidir.

10- İslâm Müslüman Olmayanlara Nasıl Bakar?

Henüz İslâm'a girmemiş olanların hepsini ayırım yap-
maksızın aynı kabul etmek isabetli değildir. İslâm di-
nine kasıtlı düşmanlık yapanlar olduğu gibi onların

³ H. Musa Bağcı, Beşer Olarak Hz. Peygamber, s: 57-65.

yaptığı propagandanın etkisiyle İslâm'a soğuk bakana- lar da mevcuttur. İslâm dinini sosyal medyada araş- tırmak isteyenler çoğu kez olumsuz yönde örneklerle karşılaşır, bu da dinimiz hakkında kararsız olanların İslâm'dan uzaklaşmasına neden olmaktadır.

Ve daha sayabileceğimiz pek çok gerekçeye bakarsak Müslüman olmayanlar tek sınıf değildir. Onlar üm- met-i davettir yani tebliğ edilmesi gereken kimseler- dir. Onların İslâm'a karşı tavırları İslâm'ın onlara karşı tutumunu belirleyecektir.

İslâm dininin vermek istediği mesajı bilerek reddeden- ler ve çarpıtanlar Allah katında suçlu duruma düşerler:

İslâm'a davet olunduğu halde Allah üzerine yalan uy- durandan daha zalim kim olabilir? Allah zalim toplumu doğru yola iletmez. Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndür- mek istiyorlar. Hâlbuki kâfirler hoş görmese de Allah nurunu tamamlayacaktır. O, Resulünü hidayet ve hak dinle gönderdi ki, müşrikler istemese de onu, bütün dinlerin üstüne çıkarsın (Saff 61/7-9).

Allah'a karşı yalan uyduran yahut kendisine hak gelmişken onu yalan sayandan daha zalim kimdir? Cehennemde kâfirlere yer mi yok? (Ankebût 29/68)

Fakat İslâm'ın davetinden net bir şekilde haberi olma- yan ve bilgi kirliliği ile zihinleri bilinçli bir şekilde bu- landırılanların durumu farklıdır:

Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helâk etmez... (Kasas 28/59)

Allah bir topluluğa kılavuzluk ettikten sonra, sakı- nacakları şeyleri kendilerine ayan-beyan bildirin- ceye kadar, onların sapıklığına hükmetmez. Allah her şeyi hakkıyla bilendir. (Tevbe 9/115)

Bugün gayrimüslimlere İslâm Allah'tan geldiği gibi anlatılırsa kanaatleri değişebilir. En azından dinimiz ile aralarındaki mesafe azalır. İslâm'a uzak olanları top- tan mahkûm edersek haksızlık yapmış oluruz. Öyleyse zorunlu olarak kategorik bir ayırım yapmalı ve herkesi aynı kefeğe koyma yanılgısından vazgeçmeliyiz.

İslâm diğer dinlere mensup olan insanlarla hidaye- te davet esaslı insanî ilişkileri sürdürmeyi emreder. Mahkûm etmenin yerini karşılıklı -Kur'ân merkezli- diyalog almalıdır.

11- İslâm'a İnan(a)mayan Herkes Cehennemlik mi?

Her şeyden önce şunu söyleyelim ki; insanları cennet- lik ya da cehennemlik diye damgalamak çok yanlıştır. Cennetin ve cehennemin sahibi kimse, kimin nereye gideceğine de O karar verir. Cennet Allah'ın rahme- tinin, cehennem de gazabının yansımasıdır. İyilerin ve kötülerin karşılıklarını bulacakları yerlerdir. Allah cen- nete/cehenneme götüren amelleri bize bildirmiş terci- hi insana bırakmıştır:

Doğrusu biz insanı, imtihan etmek için karışık bir nut- feden yarattık da onu iştirici, görücü yaptık. Kuşku-

suz biz ona yolu gösterdik; ister şükredici olsun, ister nankör. Çünkü biz, kâfirler için zincirler, demir halkalar ve alevli bir ateş hazırlamışızdır. (İnsan 76/2-4)

...De ki: O hak Rabbimizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Çünkü biz zalimler için öyle bir ateş hazırlamışız ki, duvarları, çepeçevre onları içine alacaktır. (Kehf 18/29)

İslâm'ı yaşam tarzı haline getirenler mutlu sona ulaşırlar, İslâm'a karşı tavır alanlar ise sonuçlarına katlanacaklardır. Peki, İslâm'ı hiç duymadan yaşayanlar ya da ölenler ne olacaklar? Şu anda tebliğ ulaşmamış kişiler cehenneme mi gideceklerdir? Kur'ân bu konuda şu bilgileri verir:

Biz, hiçbir memleketi uyarıcılar göndermedikçe helâk etmedik. Bu, bir hatırlatmadır. Biz zalim değiliz. (Şu'arâ 26/208-209)

Biz elçi göndermedikçe azap edecek değiliz. (İsrâ 17/15)

...Rabbin, halkı habersiz bir haldeyken kentleri helâk edici değildir. (En'âm 6/131)

Kendisine tebliğ ulaşmamış, İslâm aleyhindeki yoğun propagandanın etkisi ile gerçekleri görememiş ya da İslâm diye hurafelerle karşılaştığı için kabul etmemiş kişi -şirk koşmamışsa- azaba uğratılmayacaktır. Bu kişiler içinde buldukları toplumun örf/adetleri ve şirk koşmamakla sorumludurlar.⁴

Cezanın gerçekleşebilmesi için önce tebliğin yapılması gerekir. Tebliğ ise hurafeler, menkıbeler ve asıl-

sız rivayetlerle değil Kur'ân ile yapılmalı, muhataba düşünme fırsatı verilmelidir. İnsanların yalan ve uydurmalara inanmama hakkı vardır.

İslâm ceza hukukuna göre her türlü şüphe ve tereddüt sanığın lehine değerlendirilir.⁵ Bütün tebliğ şartları yerine getirilmeden suçlama yapmak ve birilerini küfürle suçlama o kişiyi değil bizi vebal altında bırakır.

"Günümüzde iletişim çok güçlü, kimse bilmiyorum diyemez" şeklinde bir itiraz yapılamaz zira bu medya gücü Müslümanların değil İslâm düşmanlarının elindedir ve bilgi kirliliği en ileri boyuttadır. Bu yüzden başta Amerika ve Avrupa'daki insanlara Kur'ân ile tebliğ yapmadan, şirket karşı uyardıktan ve İslâm'ı asıl kaynağından tanımalarına imkân sağlamadan toptancı bir yaklaşımla cehennemlik ilan etmek aşırılıktır, yanlıştır. Kullar Allah'ındır, Allah ise merhametlilerin en merhametlisidir. Bizim birilerini cehenneme yollamak gibi bir görevimiz de yoktur. Bu konu çok iyi tefekkür edilmelidir.

Yeryüzünde Müslümanlar ve Müslüman olmayanlar vardır, bir de İslâm daveti henüz kendilerine ulaşmadığı için ne cevap vereceğini bilmediğimiz kalabalık bir kitle mevcuttur. Bu kitle öz yapılarındaki/fıtratlarındaki tevhit inancını korudukları sürece adları ne olursa olsun Müslümandırlar. Öyleyse asıl yapılması gereken birileri hakkında hüküm vermek değil Allah'ın davetini bütün insanlığa ulaştırmak olmalıdır. Kendi kanaatlerimize ya da hayallerimize değil Allah'ın vahyine teslim olmalıyız. Bu konuda ölçümüz şu ayetler olmalıdır:

İman edip güzel işler yapanları ise, ebediyen kalmak üzere, altlarından ırmaklar akan Cennetlere yerleştireceğiz. Bu Allah'ın hak vaadidir. Allah'tan daha doğru sözlü kim var? Bu, sizin kuruntularınıza ve Kitap ehlinin kuruntularına göre değildir. Kim fenalık yaparsa cezasını görür, kendisine Allah'tan başka ne dost ve ne de yardımcı bulur. (Nisâ 4/122-123)

12- İslâm'ın Doğaya Bakışı Nedir?

Aziz kitabımız Kur'ân'a göre doğa insanlara Allah'ın emanetidir. Hayvanlar, bitkiler/ağaçlar, dağlar, yol-

4 Sinan Öge, Çağdaş Dünyada Fetret Ehli, EKEV Akademi Dergisi, 24. Sayı (2005), s: 33-50.

5 Sabri Erturhan, İslam Hukukunda Şüpheden Sanığın Yararlanması İlkesi, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2002, cilt: 6, Sayı: 2, s: 179-205.

lar, gök cisimleri, denizler, ırmaklar, karalar vs. hepsi Allah'ın bize emanet ettiği, bizim emrimize verdiği nimetlerdir. Kur'an bu gerçekleri şöyle ifade eder:

- **Görmedin mi: Göklerde ne var, yerde ne varsa Allah sizin hizmetinize verdi, açık ve gizli nimetlerini üzerinize yağdırdı...** (Lokmân 31/21)
- **Göklerde ne var, yerde ne varsa tümünü, O'ndan bir lütuf olarak size boyun eğdirmiştir. Bunda, derin derin düşünen bir topluluk için elbette ibretler vardır.** (Câsiye 45/13)
- **Yerde ne varsa hepsini sizin için O yarattı; bir de semâya yönelip onu yedi gök halinde düzenledi. O herşeyi hakkıyla bilendir.** (Bakara 2/29)
- **Biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık** (Kamer 54/49)
- **Güneşi ışıklığı, ayı da parlak kılan, yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için aya evreler koyan Allah'tır Allah, bunları boş yere yaratmamıştır O, ayetlerini düşünen bir toplum için ayrıntılı olarak açıklıyor** (Yûnus 10/5)
- **Yeryüzünde birbirine komşu toprak parçaları, üzüm bağları, ekin tarlaları, hurma ağaçları vardır. Bütün bunlar bir suyla sulanır. Ama tatları birbirinden farklıdır. Bunlarda aklını kullanan kimseler için deliller vardır.** (Ra'd 13/4)
- **Hayvanları da o yaratmıştır. Onlarda sizi ısıtacak şeyler ve birçok faydalar vardır. Onların etlerinden yersiniz; akşamleyin getirip sabahleyin salarken onlarda sizin için bir zevk (güzellik) vardır.** (Nahl 16/5-6)
- **Bakmazlar mı yağmur yüklü bulutlara ve görmezler mi nasıl yaratılmış onlar? Ve bakmazlar mı göğe, nasıl yükseltilmiş? Ve dağlara nasıl sağlamca dikilmiş? Ve toprağa nasıl yayılmış?** (Ğâşiye 88/17-20)

Her emanet eden gibi Allah da verdiği emanetleri korumamızı ve zarar vermeden O'na iade etmemizi ister. Durum böyle olunca doğayı korumak da farz olmaktadır. Denizlerin kirlenmesi, ormanların yakılması, akar-

sulara kimyasal atık karıştırmak, hayvanların yaşam alanlarının tahrip edilmesi utanç verici günahlardır. Aynı şekilde yollara pislikler atmak, piknik yaptığımız yerleri pis bırakmak, zehirli gaz ve dumanlarla hava kirliliğine neden olmak İslâm ile bağdaşmaz.

Müslüman doğa ile barışık olduğundan çevresi ile dostça yaşar. Bizler doğaya zarar vererek Allah da verdiği bereketi geri alır. Canlı/cansız diğer varlıklarla iyi geçinmek ibadettir, ibadetin yerini nankörlük alırsa sonu felaket olur. İnsan çevreyi tahrip eder, doğal dengeyi bozarsa Allah da doğal afetler yolu ile insanı cezalandırır.⁶ Çevresel bozulmanın faturasını insan öder. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

İnsanların kendi elleriyle işledikleri yüzünden karada ve denizde fesat/bozulmalar ortaya çıktı. Belki vazgeçerler diye, yaptıklarından bir kısmını Allah onlara böylece tattırıyor. (Rûm 30/41)

Doğadaki her şey Allah'a aittir ve Allah'ı tespih eder. Doğal dengeyi bozmak aslında varlıkların Allah'ı tespih etmelerini engellemektir.⁷ Bunu bize bildiren Allah şu uyarıyı yapar:

Güneş ve ay bir hesaba göre (hareket etmekte)dir. Bitkiler ve ağaçlar secde ederler. Göğü Allah yükseltti ve mîzanı (dengeyi) O koydu. Sakın dengeyi bozmayın. (Rahmân 55/5-8)

6 Yaşar Nuri Öztürk, Kur'an Açısından Küresel Afetler, 59-85.

7 Yaşar Fersaçoğlu, Dinler ve Çevre, s: 219-230.

13- İslâm'ın Dillere/Renklerle/ Etnik Yapılara Bakışı Nasıldır?

Kur'an'a göre bütün diller, kültürler, ırklar ve renkler Allah'ın ayetidir. Diller ve ırklar arası üstünlük söz konusu değildir. İnsan hangi dili konuşursa konuşsun, hangi kültüre ya da ırka ait olursa olsun bir tarağın dişleri gibi Allah'ın önünde eşit ve değerlidirler. Tıpkı bir bahçede birbirinden muhtelif renk ve kokuda çiçeklerin olduğu gibi, çeşitlilik ve farklılık Allah'ın evrene koyduğu yasadır. Kur'an şu gerçeğe vurgu yapar:

Göklerin ve yerin yaratılışı, dillerinizin ve renklerinizin farklılığı da O'nun ayetlerindedir. Bilenler için bunda işaretler vardır (Rûm 30/22)

Görmedin mi Allah gökten bir su indirdi. Biz onunla renkleri başka başka meyveler çıkardık. Dağlarda da yollar, beyazlı kırmızılı çeşitli renklerde ve kap-kara topraklar var. Yine insanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da türlü renkleri vardır. Kulları içinde Allah'tan ancak âlimler korkar. Şüphe yok ki Allah çok güçlüdür. Hüküm ve hikmet sahibidir. (Fâtır 35/27-28)

Bu çeşitliliği gören, Allah'ın kanunu olan renkleri ve türleri inceleyen kişiler muazzam ahenge tanıklık ederler ve Allah'a olan saygıları artar. Bunlar Allah'ın âlim kullarıdır. İrkları ve renkleri çatışma nedeni sayanlar ise Allah'a ve varlık âlemine saygısı olmayan cahil kişilerdir.

Farklılıklar olmasaydı kâinat donuk ve sıkıcı olurdu Abdulmecid Okcu bu durumu şöyle tasvir eder:

"Bütün âlemi ve içindekileri insan için yaratan Yüce Allah, renkleri de, insanlara daha büyük ihsan, daha büyük lütuf olsun diye yaratmıştır. Renkler, insanlar için dünya zevki, yasama sevinci, gözlerin neşesi, süruru, kalbin husuu, sükûnu ve ritmidir. Gürül gürül, şakır şakır konuşan renkler olmasaydı dünya bu kadar çekici, bu kadar cazip bu kadar uğraşılacak bir mekân olamazdı. Kısaca karanlık, renksiz, dingin ve devinimsiz bir dünyada sönük, bitik, ölgün, sağır ve dilsiz bir hayat olurdu. Adeta dünya bir matemhane, varlıklar cansız cenaze görüntü-

leriyle insanlara vahşet ve dehşet verirdi. Bu renkli dünyaya karşı Yüce Allah'ın insandan istediği tek şey O'nu tanıması, O'na ibadet etmesi ve şükretmesidir".⁸

Her insan evinin, arabasının, giysilerinin ve çevresinin renginin/estetik yapısının güzel olmasını ister, en güzel ve farklı olan renklere rağbet eder. İnsan kendi bulunduğu ortamı renklendiriyorsa insanı yaratan Allah kâinata neden renklilik ve çeşitlilik vermesin? Renkler yaratıcının yaratılmışla olan iletişim aracıdır. Yüce Kur'an şöyle buyurur:

Allah'ın vurduğu boya... Kim Allah'tan daha güzel boya vurabilir ki? (Bakara 2/138)

İki kişi otururken önlerinden bir siyahi geçer. Kendi aralarında "iyi ki biz onun gibi değiliz, her yeri simsiyah" diyerek siyahiyi hafif görürler. Bu fısıltıyı duyan siyahi kardeşimiz şu manidar soruyu sorar: Dostlarım

⁸ Abdulmecid Okcu, Kur'an'da Renkler, Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 28, s: 162-163.

Creator: Scientology Media, This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 2.0 Generic license., <https://www.flickr.com/photos/49629298@N07/5943660486>, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>

boyayı mı beğenmediniz yoksa boyayanı mı? Siyahi, kızıl derili, sarışın, kızıl, kumral, çekik gözlü vs. bütün insanlar aynı sanatkârı eseridir ve her bir tür, Allah'ın yaratma sanatının doğaya yansımadır.

Muhammed (as) şöyle buyurur:

“Ey insanlar! Rabbiniz birdir, atanız da birdir. Hepiniz Âdem'densiniz, Âdem ise; topraktan yaratılmıştır. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten sakınmanızdır. Arap'ın Arap olmayana, hiçbir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takva iledir.” (Müsned, Ahmed b. Hanbel, 5/411).

Hiç kimse doğduğu yeri, konuşacağı dili ve ırkını kendisi seçemez. Bu doğrudan Allah'ın takdiridir. İster Batılı olsun ister Doğulu, ister Türk olsun isterse Alman ya da Fransız bütün ırklar ve renkler Allah'ın himaye-

si altındandır ve saygındır. Bütün diller ve kültürler kutsaldır. Bir dili ya da kültürü yasaklamak (Kürtçeyi, Türkçeyi, Almancayı vs.) Allah'ın bir ayetini yok saymaktır ve haramdır.⁹ Biz Müslümanlar olarak farklılığı Allah'ın hikmeti ve ayeti görüp herkesin etnik kimliğine hürmet göstermeliyiz.

14- Çağdaş Fikir Akımları/ İdeolojiler Yeni Dinler Olabilir mi?

Din kavram olarak ceza, mükâfat, borç, kanun, düzen, hukuk gibi anlamlara gelmektedir.¹⁰ Dinin kelime anlamından ve Kur'ân'daki kullanımından hareketler insanın benimsediği yaşam tarzı anlamına geldiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Hüseyin Ece bu konuda şunları söyler:

İnsan, yaratılışı gereği inanmak, hayatını belli ilkelere göre yaşamak, birtakım hukuk kurallarına uymak, tapınmak, duâ etmek, sığınmak, belli bir toplum düzenine sahip olmak zorundadır. İNSANLARIN BENİMSEDİKLERİ, İNANDIKLARI, DÜŞÜNCELERİNİ VE YAŞAYIŞLARINI ONA GÖRE AYARLADIKLARI, TOPLUMSAL DÜZENLERİNİ ONA UYGUN DÜZENLEDİKLERİ SİSTEMLER, DOKTRİNLER, İDEOLOJİLER BİRER DİNDİR. Kişinin, kendileri ile toplumun, kendileri ile yüce bir varlığın arasındaki ilişkileri düzenleyen her sistem bir dindir. Eşya ve evreni izah eden, insanların hayatına yön veren, kişilerin inanarak benimsedikleri her dünya görüşü bir dindir. İSLÂM'A RAĞMEN İNSANLAR BİR SİYASÎ GÜCE, BİR SİSTEME VE ONLARA AİT DÜZENE, İLKELERE BOYUN EĞİP İTAAT EDİYORLARSA, BU BİR DİNDİR. İnsanların bu gibi sistem veya ideolojilere din adı verip vermemesi, bir veya daha fazla ilâha inanıp inanmaması, birtakım davranışlara ibadet adını verip vermemeleri işin aslını değiştirmez. Çünkü “din” olayında temel olan şey, bir inanç sisteminin ve bu inanç sistemine göre şekillenen bir hayat anlayışının veya bir dünya görüşünün olmasıdır. Bu dünya görüşüne göre bir “yaşayış sistemi” varsa, bu

⁹ Ali Rıza Demircan, İslami Kimliğimizi Korumak, s: 124-127. Bu konuda daha fazla detay isteyenler David Crystal tarafından kaleme alınmış “Dillerin Katli - Bir Dilin Ölümü Bir Milletin Ölümüdür” isimli esere müracaat edebilirler.

¹⁰ Fatih Orum, Kur'an'ın Öğrettiği Kavramlar “Din”, s: 17-20.

hayat sistemine insanlar inanıyor ve bağlanıyorlarsa, bu hayat sisteminin birtakım ilkelerini en üstün sayıyorlarsa, yani bir otoriteye kayıtsız şartsız itaat ediyorlarsa; ortada bir "din" olayı var demektir.¹¹

İdeoloji: "Tasavvurlar, fikirler sistemi. Bir toplumun yapısını ve işleyişini içine alan kısaca siyâsî veya içtimâî (sosyal) bir doktrin meydana getiren görüş ve düşünce sistemi. Belli bir siyâsetle pratik bir hareket programını içine alan düşünce ve inanç sistemi"¹² şeklinde tanımlanır.

Vahiy çizgilerini kabul etmeyen her düşünce yapısı kendine kutsalını üretir. Dikkatlice incelendiğinde her ideolojinin kendine ait kitapları, ziyaret yerleri, ilkeleleri, liderleri ve simgeleri olduğu görülür. İdeoloji insan ürünü bir fikirler bütünüdür. İslâm ise insanların ürettiği fikri bir akım değil Allah'ın vahyidir.

İnsanın düşünüp fikir üretmesi gayet normaldir ancak ideoloji vahiy karşıtlığına dönüşürse ortaya farklı dinler çıkar. Bu çerçeveden bakılınca vahyin bir kısmını ya da tamamını dışlayan Komünizm, Faşizm, Nazizm, Kapitalizm vs. akımlar yaşam tarzı ya da "din" olmaktadır. Bu sistemlerin bazıları ırkı, bazıları ise maddeyi haya-

tın merkezine alarak yaşam şekilleri oluştururlar. Allah'ın vahyettiği ilkeleri ve hükümleri dışlayarak oluşturulan her bir düşünce yapısı/yaşam tarzı İslâm'dan ayrı bir dindir. Kur'ân'a aykırı bu fikir akımlarına göre hayatlarını düzenleyenler İslâm dininin dışında kalırlar. Kapitalizm, Sosyalizm, Komünizm vs. ideolojilerin İslâm ile örtüşen ve Müslümanlara müsamahakâr yönleri elbette vardır. Ancak sorun İslâm'ın bazı ilkelerinin yok sayılması ve bütün yönleri ile kabul edilmemesidir.

Örneğin Faşizm, belli ırkın, ulusal yapının kutsallığını savunan aşırı sağcı ve tek adamcı yönetim anlayışıdır. Kabaca tanımı budur. İtalya'da Mussolini tipi faşizm buna örnek gösterilebilir. Kur'ân'a göre ise bütün diller, kültürler ve ırklar Allah'ın ayeti olup aralarında üstünlük ya da birinin diğerinden daha kutsal olması söz konusu değildir (Rûm, 30/22 ve İbrahim, 14/4). Faşist anlayış, yapısı gereği İslâm'ın bu yönünü kabullenemez ve bu noktada vahyin karşısında yer alır. Bu fikir akımına göre hayatlarına yön verenler de o dine girmiş olurlar.

Farklı fikir akımları da başka açılardan İslâm ile çatışıyorlarsa artık o, İslâm'dan ayrı bir dindir. Kişi Allah'a ve Muhammed (as)'a iman ettiği halde başka dini benimseyerek İslâm'ın dışında kalabilir.¹³ Yüce Allah'ın kabul ettiği tek yaşam tarzı/sistem/din İslâm'dır. İslâm her yönüyle (ekonomik, toplumsal, ahlakî, hukukî vs.) hayat düzeni olarak kabul edilmezse kişi Müslüman olamaz. Kur'ân bu noktada bizi şöyle uyarmaktadır:

Allah katında din, İslâm'dır. (Âl-i İmrân 3/19)

Kim İslâm'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır. (Âl-i İmrân 3/85)

...Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'dan razı oldum... (Mâide 5/3)

Allah'ın seçip razı olduğu tek hayat nizamı İslâm'dır.¹⁴ Her kim İslâm'a aykırı olduğu yerlerde başka ideolojileri benimser (İrkçılık, Faşizm vs.) ve Kur'ân'a ta-

11 K. Hüseyin Ece, İslâm'ın Temel Kavramları, s: 136-142.

12 Yeni Rehber Ansiklopedisi, "İdeoloji" mad. s: 2789, Ahmet Kalkan, Müslümanın Akaidi İnanç Esaslarımız, s: 362.

13 Mevdudi, Kur'ân'a Göre Dört Terim, s: 94-106.

14 Ali Rıza Demircan, İslami Kimliğimizi Korumak, s: 37-39.

vır alırsa bu kişi ahirette zarar edecektir. Öyleyse biz Müslümanlar hangi siyasî/dinî düşüncüyü savunuyor-sak çok dikkatli olmalıyız, vahiy prensiplerine aykırı hiçbir görüşü desteklemeliyiz.

15- Nebîler Kimlere Karşı Neyin Mücadelesini Verdiler?

Bütün nebîler, özgürlük mücahitleri olan asil insanlardır. Onlar insanlık kula kul olmasın, yaratıcıları ile daha canlı/yakın iletişim halinde olsunlar diye hayatlarını ortaya koymuşlardır. Allah ile aldatan din tüccarları ve din istismarı yapan iman yamyamlarına karşı cihat etmişler, insan haysiyetini ayaklar altına alan bütün zulüm çeşitlerine karşı durmuşlardır. Dolayısı ile insanlığın örnek alabileceği zirve şahsiyetlerdir. Onların izini takip etmek sonu cennete ve Allah'ın rızasına varan yolda ilerlemektir.

Nebîler Allah'tan başka kulluk edilecek varlık olmadığını insanlığa anlatılar ve insanları sömüren azgın tiplerle mücadele ederler. Bu mücadelenin karşılığını Allah'tan beklerler:

- **(Nuh dedi ki): Gelin artık, Allah'tan korkun ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükâfatımı verecek olan ancak, âlemlerin Rabbidir.** (Şu'ârâ 26/108-109)
- **(Hud dedi ki): Gelin artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükâfatımı verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir.** (Şu'ârâ 26/126-127)
- **(Salih dedi ki): Gelin artık, Allah'tan korkun ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim mükâfatımı verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir.** (Şu'ârâ 26/144-145)
- **(Lut dedi ki): Gelin artık, Allah'tan korkun ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükâfatımı verecek olan ancak âlemlerin Rabbidir.** (Şu'ârâ 26/163-164)
- **(Şuayb dedi ki): Gelin, Allah'tan korkun ve**

bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Benim mükâfatımı verecek olan yalnız âlemlerin Rabbidir. (179-180)

Hiçbir Nebî "Allah var mı, yok mu?" tartışması yapmadığı gibi bu sorulara cevap da aramaz. Ateistlerle tartışma yapan hiçbir elçi kıssası yoktur. Ne Muhammed (as) ne de diğer nebîlerden hiçbirisinin böyle bir tartışma yaptığına dair bir bilgiye ve rivayete sahip değiliz. Nebîlerin tamamı Allah ile kulları arasına aracılar koyanlarla yani Allah'a iman ettiği halde ona ortak koşanların karşısında olmuşlardır.¹⁵ Kur'ân şu tepiti yapar: **Gökleri ve yeri yaratan, Allah hakkında da şüphe mi var?** (İbrahim 14/10)

Lut (as) cinsel sapma ve ahlaksızlıkla, İsa (as) din ticareti yapanlar ve dini kendi tekeline alanlarla, Musa (as) despot zalim iktidarla, İbrahim (as) gök cisimlerini ilah edinen toplumla, Şuayip (as) ölçü ve tartıda haksızlık yapanlarla/ekonomik yolsuzluklarla mücadele etmiştir. Kur'ân kıssaları dikkatli tahlil edilirse görülecektir ki nebîler haksızlık, yolsuzluk, her türlü fitnat dışılık ve şirkin bütün türleri ile mücadele etmişlerdir.¹⁶ Her nebî içinde yaşadığı toplumda en yaygın sapma hangisi ise onunla savaşmıştır. Hiçbirinin daveti diğerinden üstün ya da aşağı değildir. Bütün elçiler aynı yüce gerçeği hayata taşımak için ömürlerini harcamışlardır.¹⁷ Nebînin sünnetini yaşamak, yolundan gitmek onların verdiği mücadeleyi vermekle mümkündür.

Öyleyse biz Müslümanlar da sosyal adaletsizlik, ahlaksızlık ve şirk konusuna eğilmeliyiz. Yaşadığımız toplumda Kur'ân'ın en çok hangi ilkesi çiğneniyorsa onu ön plana çıkarmalıyız. İrkçilik yaygınrsa ona karşı, yolsuzluk yaygınrsa ona karşı, her türlü zulüm yaygınrsa hepsine karşı mücadele vermeliyiz. Hayat boyu gösterilen bu çaba/cihat elbette karşılıksız kalmayacaktır:

Bizim için cihad edenleri, elbette kendi yollarımıza eriktireceğiz. Hiç şüphe yok ki Allah iyi davrananlarla beraberdir. (Ankebût 29/69)

¹⁵ Mehmet Kubat, Kur'an'da Tevhid, s: 223-300.

¹⁶ Mevdudi, Tafih Boyunca Tevhid Mücadelesi ve Hz. Peygamberin Hayatı, s: 50-53.

¹⁷ Abdulcelil Candan, Kur'an'da Hak-Batıl Mücadelesi, s: 243-287.